

ФИЛОЛОШКО УМЕТНИЧКИ ФАКУЛТЕТ КРАГУЈЕВАЦ			
ПРИМЉЕНО: 14. 09 2012			
Орг. јед.	Б р о ј	П р и л о г	В р е д н о с т
01	2215/1		

**НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ОДСЕКА ЗА ФИЛОЛОГИЈУ
ФИЛОЛОШКО-УМЕТНИЧКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ**

Наставно-научно веће Одсека за филологију Филолошко-уметничког факултета Универзитета у Крагујевцу, на седници одржаној 2. 07. 2012. године, предложило нас је за Стручно веће за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Крагујевцу именовало у Комисију за оцену подобности теме за израду докторске дисертације под називом *Француски језик као језик дипломатије од средњег века до краја XX века.*, кандидата Тијане Крстић. Захваљујући на поверењу, Наставно-научном већу Одсека за филологију подносимо следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. Кратка биографија кандидаткиње

Тијана Крстић рођена је 1984. године у Новом Саду. Одличан ђак у основној и средњој школи, као и један од бољих студената на Одсеку за романистику на Филолошком факултету у Новом Саду који је уписала 2003, а завршила 2008. године, са просечном оценом, 8,52.

Ради као млађи сарадник за европске програме регионалне сарадње у Фонду „Европски послови“ Аутономне Покрајине Војводине. Године 2009. уписује докторске студије на ФИЛУМУ, *Одсек за лингвистику*. Учествовала је на лингвистичким конференцијама одржаних у Крагујевцу, марта 2010. и марта 2012. године, са којих су радови штампани у Филолошком прегледу, односно у зборницима радова младих филолога. Тренутно је на завршној години докторских студија. Поља интересовања су јој: семантика, компаративна лингвистика, социолингвистика, стандардни француски језик.

2. Наслов, предмет и хипотезе докторске дисертације

Основни предмет докторске дисертације је *Француски језик као језик дипломатије од XVII века до средине XX века*.

Посматрањем развоја француског језика јасно се уочава да се језичка нормативизација одвијала упоредо са социолингвистичком нормализацијом, у складу са политичким оријентацијама и новим комуникативним потребама монархије у развоју током XVI века.

Истраживање ће обухватити анализу француског језика као језика дипломатије на лексичком и на синтаксичком плану, и то почевши од XVII па све до средине XX века, користећи се препискама између кардинала Ришељеа, Мазарена, Волтера, Наполеона Бонапарте, Шатобријана, Стендала, Клодела, Жиродуа и других француских представника дипломатије, и краљева, краљица, председника влада, амбасадора, конзула и осталих дипломатских представника из других земаља. Основни циљ овог рада биће, као што је већ поменуто, истраживање француских преписки наведених знаменитих личности и то на лексичком и синтаксичком плану: када је реч о лексици, интересовање Тијане Крстић биће усмерено ка стручним терминима (када се први пут појављују ти термини, да ли су током векова били супституисани другим терминима, да ли су постали архаизми итд.); када је реч о синтакси, интересовање докторанда биће посебно усмерено ка проучавању односа предикатске и субјекатске групе речи, односно ка слагању предикатске групе са субјекатском групом, посебно када је језгро субјекатске групе неки квантитатив.

У основи истраживања Тијане Крстић налази се седам следећих хипотеза, и оне, нагласимо, одражавају комплексност и суштину изучавања француског језика као дипломатског језика од XVII до средине XX века:

1. Велики утицај је имао језик династије и престонице Париза на стандардизацију и унификацију француског језика (до краја XV и почетком XVI века).

2. Богаћење стандардизованог језика вршено је речима и стручним терминима из других језика (новолатинских језика, германских језика, арапског језика и др.).
3. Под утицајем француске културе, а пре свега књижевности, у XVII веку француски језик постао је доминантан европски језик.
4. Француски кардинали (Ришеље, Мазарен) као представници француске дипломатије имали су велики утицај на језик дипломатије;
5. Француски књижевници и филозофи (Волтер, Шатобријан, Стендал, Клодел, Жироду) као представници француске дипломатије извршили су специфичан утицај на језик француске дипломатије;
6. Француски термини и фразеологизми из језика дипломатије преносили су се у разговорни језик и језик других струка;
7. Врло је значајно коришћење сингли у језику дипломатије, будући да се примећује фреквентност њихове употребе почевши од XVII века па све до средине XX века.

3. *Подобност кандидата*

Тијана Крстић је завршила студије француског језика и књижевности на Филолошком факултету у Новом Саду 2008. године да би 2009. године уписала докторске студије из језика на Универзитету у Крагујевцу. Њено досадашње школовање и научни рад су у директној и индиректној вези с темом коју је пријавила за израду докторске дисертације. Тијана Крстић је до сада са рефератима учествовала на два научна скупа, и то су:

1. Тијана Крстић, *Модалне и временске употребе кондиционала презента у француском и потенцијала у српском језику*, III научни скуп младих филолога, ФИЛУМ, 12. март 2011. године, на Филолошко-уметничком факултету у оквиру језичке и књижевне секције.
2. Тијана Крстић, *Општеприхваћени изрази из домена политичких медија*, IV научни скуп младих филолога, ФИЛУМ, 17. март 2012. године, на Филолошко-уметничком факултету у оквиру језичке и књижевне секције.

Тијана Крстић је до сада објавила (или ће јој у најскорије време бити објављени, будући да су прихваћени за штампу) следеће радове:

1. Тијана Крстић, *Модалне и временске употребе кондиционала презента у француском и потенцијала у српском језику*, Зборник радова са III научног скупа младих филололога Србије, одржаног 12. марта 2011. године, на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу, Савремена проучавања језика и књижевности, Крагујевац, 2012, III/књ.1, стр.183-193. ISBN 978-86-85991-39-4. **M45**
2. Тијана Крстић, Миљана Стојковић, *Понављање у дијалогу радио емисије "Кажитсрт"*, Радови Филозофског факултета, Филолошке науке, Пале, 2011, бр. 13 књ. 1, стр. 577-586. ISSN 1512-5859. **M51**

Добро познавање домаће и стране литературе, владање научном методологијом као и способност за прецизну лингвостиличку анализу основне су карактеристике објављених радова Тијане Крстић. Наведени радови су у директној или индиректној вези са темом докторске дисертације кандидаткиње.

4. Преглед стања у подручју истраживања

Француски језик као језик дипломатије у суштини представља стандардизовани француски језик, с тим што он често користи лексику, фразеолошке јединице и неке синтаксичке конструкције (посебно слагање предикатске групе са субјекатском групом, и то када је језгро субјекатске групе неки квантитатив) које нису уобичајене у другим сферама стандардизованог језика. Француска литература нуди бројне теоријске и аналитичке студије о историји француског језика, о француском језику кроз векове, о француском језику са становишта социолонгвистике, о француском језику струке, па и самом језику као језику дипломатије међу којима се истичу радови Декроса (Decrosse), Мартинеа (Martinet), Хенрија Боајеа (Henry Boyer), Хагежа (Hagège), Оруа (Auroux), Анријете Валтер (Henriette Walter), Фердинанда Бриноа (Ferdinand Brunot), Шарла Бриноа (Charles Bruneau), Жан-Клода Шеваљеа (Jean-Claude Chevalier) и других. Француска литература такође нуди одређен број речника из области језика дипломатије (Dictionnaire des relations internationales au 20 e siècle par Maurice

Vaïsse, A.-F. Frangulis - Dictionnaire diplomatique). Поменути аутори дали су велики допринос проучавању француског језика од његовог настајања до наших дана, и то пре свега књижевног језика као стандардног језика али и француског језика као језика струке, дакле и као језика дипломатије. Идеја која је мотивисала кандидаткињу да се у докторској тези бави овом темом јесте њено занимање за однос језика и политике као и за утицај политике на друштвене процесе. Управо из тог разлога се овој теми мора приступити са две тачке: социолошке и лингвистичке, с обзиром на то да се ради о анализи језика који се користио у званичним дипломатским препискама од XVII до средине XX века.

Овде би ваљало напоменути да до сада код нас није објављена ниједна студија која би се бавила овом проблематиком, а колико нам је познато, у Француској су објављени само појединачни радови који се баве овом темом, али не и целовита студија.

5. Значај и циљ истраживања са становишта актуелности у одређеној научној области

Познато је да кардинал Ришеље, поред тога што је водио унутрашњу политику Француске, водио и њену спољну политику, будући да је он био заслужан за отварање Министарства иностраних послова. И његов наследник под Лујем XIV кардинал Мазарен, много је урадио у том правцу. Под њиховим вођством, Француска је заузела у политичком и културном погледу водеће место у Европи, а њена дипломатска организација постала је узор другим државама. Тако, на пример, руска влада служила се француским језиком, не само у односима са страним владама, већ и у преписци са властитим представницима у иностранству.

Истраживање докторанда Тијане Крстић обухватиће пре свега анализу овог дипломатског језика на лексичком и на синтаксичком плану, и то почевши од XVII па све до средине XX века, и то пре свега анализу преписке између кардинала Ришељеа, Мазарена, Волтера, Наполеона Бонапарте, Шатобријана, Стендала, Клодела, Жиродуа и других француских представника дипломатије, и краљева,

краљица, председника влада, амбасадора, конзула и осталих дипломатских представника из других земаља.

Основни циљ овог рада биће, као што је већ поменуто, истраживање француских преписки наведених знаменитих личности, на лексичком и синтаксичком плану: када је реч о лексици, интересовање кандидаткиње биће усмерено ка стручним терминима (када се први пут појављују ти термини, да ли су током векова били супститисани другим терминима, да ли су постали архаизми итд.); када је реч о синтакси, њено интересовање биће посебно усмерено ка проучавању односа предикатске и субјекатске групе речи, односно ка слагању предикатске групе са субјекатском групом, посебно када језгро субјекатске групе чини неки квантитатив (већина- *la plupart*, много/многи-*beaucoup*, половина- *la moitié* итд.). Тако, на пример, у реченици *la moitié de mes amis sont venus chez moi* (дослован превод: половина пријатеља су дошли код мене) слагање предиката се врши са допуном субјекта *de mes amis* (мојих пријатеља); дакле, глаголски облик је у множини. Али у примеру *la moitié des députés a voté pour le projet de loi* (половина посланика је гласала за предлог закона) слагање предиката се врши са језгром субјекатске групе, квантитативом *la moitié* (половина); овог пута, глаголски облик је у једнини. И то зато што је, у првом примеру, квантитатив *la moitié* (половина) исказан је апроксимативно, док је у другом случају исказан прецизно. Пажња истраживања биће посвећена и изразима односно фразеологизмима који су коришћени у језику дипломатије (када се први пут појављују ти изрази, да ли су током векова били супститисани другим изразима, да ли су постали архаизми итд.). Фразеологизми представљају део унутрашњег система комуницирања хомогених заједница где се мисли преносе на један посебан начин јер нису изражене обичним вокабуларом, већ су њихова значења утврђена историјом и традицијом. Фразеолошки изрази потичу из различитих друштвено-социјалних слојева, средина и временских периода. А фразеологизми су устаљени скупови речи који се одликују: 1.) сличношћу са слободним скуповима речи као деловима реченице - по томе што су то, углавном, синтагме, групе речи са синтаксичком функцији у реченици или зависне реченице, и 2.) сличношћу с једном речи - по томе што сваки такав скуп има јединствено значење (*faire feu* - *отворити ватру, паљбу; пуцати,*

recevoir le feu vert - добити зелено светло односно добити одобрење, *mener la bataille pour la stabilisation*- водити битку за стабилизацију). Дакле, фразеологизми се могу дефинисати као устаљене језичке јединице састављене од најмање две речи које имају јединствено значење. Кандидаткињу ће посебно интересовати изрази из професионалне и административно-правне фразеологије коју чине фразеологизми којима се у великој мери прецизирају односи у друштву.

У раду ће такође бити истражено и то да ли су се неки од фразеологизама, или пак термина, пренели из језика дипломатије, као језика струке, у свакодневни, односно разговорни језик, и обрнуто.

И на крају, истраживање Тијане Крстић биће усмерено и ка посебним врстама скраћеница, сиглама. Природно је да разговорни језик понекад одолева сувише дугим речима, посебно оним речима чији изглед открива неко стручно или научно порекло. Тада језик скраћује те речи. Овакав поступак, који има за циљ пре свега економисање у језику, примењивао се свакако и приликом самог настанка француског језика. Стари Грци и Римљани су и те како користили сигле које можемо видети на бројним медаљама и натписима из њиховог доба. Те сигле су се углавном користиле у транскрипцијама декрета и закона. Међутим, крајем XIX века, сигле значајно проширују своје деловање тако да су оне данас постале незаобилазни феномен у комуникационим процесима готово сваког језика. У раду ће бити приказане сигле које су се појавиле у француском језику као језику дипломатије почевши од XVII века, па све до средине XX века (нпр. ONU од Organisation des Nations unies = Организација уједињених нација, CILF од Conseil international de langue française = Међународни савет за француски језик).

6. Веза са досадашњим истраживањима

Досадашња истраживања француског језика као дипломатског језика своде се на бројне теоријске и аналитичке студије о историји француског језика, о француском језику кроз векове, о француском језику као језику дипломатије итд. Кад је реч о француском језику као језику струке а посебно као језику дипломатије посебно се истичу радови Декроса (Decrosse), Хенрија Боајеа (Henry Boyer), Хагежа (Hagège), Оруа (Augoux) и других. Поменути аутори дали су велики

допринос проучавању француског језика струке и дипломатије, и то од средине XVI а посебно од XVII века, па све до средине XX века, када француски језик као дипломатски језик полако уступа своје место енглеском језику. Ова истраживања урађена су на скоро свим језичким нивоима, од фонолошког и морфолошког, преко лексичког, па све до семантичког и синтаксичког; урађена су и социолингвистичка истраживања. Дакле овој теми би се, управо из наведених разлога, ваљало приступити пре свега са две тачке: социолошке и лингвистичке, будући да је реч о анализи језика који је био званичан језик у дипломатским препискама од XVII до средине XX века; наравно, француски је и данас, поред енглеског језика као доминантног дипломатског језика, други званични језик дипломатије.

Када је реч о речницима, овде посебно треба напоменути одређен број речника из области језика дипломатије као што су: *Dictionnaire des relations internationales au 20 e siècle* par Maurice Vaïsse, A.-F. Frangulis - *Dictionnaire diplomatique* итд.

Сва наведена истраживања, а посебно лексичка, синтаксичка и социолингвистичка у оквиру француског језика као дипломатског језика, и то у периоду од XVII па све до средине XX века, биће основна тема рада кандидаткиње Тијане Крстић.

7. Методе истраживања

У дисертацији ће бити примењене дескриптивна и компаративна метода. Кад је реч о дескриптивној методи, она подразумева опис стања у веома репрезентативном корпусу са примерима из преписки између кардинала Ришељеа, Мазарена, Волтера, Наполеона Бонапарте, Шатобријана, Стендала, Клодела, Жиродуа и других француских представника дипломатије, и краљева, краљица, председника влада, амбасадора, конзула и осталих дипломатских представника из других земаља, и то почевши од XVII па све до средине XX века. Кад је реч о компаративној методи у овом раду, она се пре свега односи на упоређивање скраћеница, термина и фразелогизама, као и одређених синтаксичких структура у горенаведеним препискама, кроз различите епохе.

8 . Очекивани резултати докторске дисертације

Дисертација *Француски језик као језик дипломатије од XVII до средине XX века* кандидаткиње Тијане Крстић треба да одговори на неколико врло значајних теоријских и емпиријских питања везаних пре свега за стандардизацију француског језика, за његов развој на лексичком и синтаксичком нивоу, за његов утицај на друге језике и то пре свега на културном и политичком нивоу. Ова дисертација би требало да да следеће одговоре:

1. Језик династије и престонице Париза имао је одлучујући утицај на стандардизацију и унификацију француског језика (до краја XV и почетком XVI века).
2. Стандардизовани француски језик богатио се речима и стручним терминима из других језика: новолатинских језика, германских језика, арапског језика и др.
3. Француски језик је, под утицајем развијене француске културе, а пре свега књижевности, постао у XVII веку доминантан европски језик.
4. Главни представници француске дипломатије у XVI и XVII веку били су кардинали Ришеље и Мазарен, а у наредним вековима између осталих и француски књижевници и филозофи Волтер, Шатобријан, Стендал, Клодел, Жироду итд.
5. У разговорном језику и језику других струка, користили су се, а и данас се користе, француски термини и фразеологизми из језика дипломатије
6. Термини и фразеологизми из разговорног језика и језика других струка (трговине, заната, позоришта, разних уметности) користили су се, а и данас се користе, у језику дипломатије.
7. Када би језгро субјекатске групе био неки квантитатив, нпр. *veñina- la plupart*, слагање предиката би се вршило са допуном субјекта *de mes amis* (мојих пријатеља), будући да је наведени квантитатив исказан апроксимативно; када би језгро субјекатске групе био исти квантитатив, слагање предиката би се вршило са језгром субјекатске групе, с обзиром на то да је квантитатив исказан прецизно. Ова тврдња ће бити приказана кроз бројне примере из горенаведених преписки.
8. Сигле су често коришћене у француском језику као језику дипломатије, а посебно у XX веку.

Одговори на дата питања које претпоставља истраживање, што ће га у својој докторској дисертацији предузети Тијана Крстић, биће значајан допринос историји француског језика, лексикологији и синтакси француског језика као језика дипломатије, али и социолингвистици.

9. Оквирни садржај дисертације

Дисертација Тијане Крстић *Француски језик као језик дипломатије од XVII до средине XX века* требало би да садржи следећа као темељна поглавља, од којих ће већина бити, применом или формалних или семантичких критеријума, раздељена у неколико потпоглавља:

- I. Увод
 1. Порекло француског језика
 2. Француски језик од IX до XII века
 3. Француки језик од XII до XV века
 4. Француски језик ренесансе и дипломатија у Европи
- II. Француски језик у XVII веку - језик класицизма и његов утицај на друге језике
 1. Француске дипломате из XVII века
 2. Термини и фразеологизми у језику дипломатије у овој епохи
 3. Синтаксичко-семантичке одлике језика дипломатије у овој епохи
 4. Скраћенице и сигле
- III. Француски језик у XVIII веку
 1. Француске дипломате из XVIII века
 2. Термини и фразеологизми у језику дипломатије у овој епохи
 3. Синтаксичко-семантичке одлике језика дипломатије у овој епохи
 4. Скраћенице и сигле
- IV. Француски језик у XIX веку – модерни француски

1. Француске дипломате у XIX веку
2. Термини и фразеологизми у језику дипломатије у овој епохи
3. Синтаксичко-семантичке одлике језика дипломатије у овој епохи
4. Скраћенице и сигле

V. Француски језик у XX веку - савремени француски језик

1. Француске дипломате у XX веку
2. Термини и фразеологизми у језику дипломатије у овој епохи
3. Синтаксичко-семантичке одлике језика дипломатије у овој епохи
- 4.

Скраћенице и сигле

VI. Закључак

VII. Литература

10. Подаци о ментору

Ментор при изради дисертације Тијане Крстић биће Тијана Ашић, ванредни професор за Француски језик и Теоријске лингвистичке дисциплине на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу. Тијана Ашић држи следеће предмете на основним, докторским и мастер студијама на матичном факултету: увод у општу лингвистику, теорије језика, француски језик 5-8, семантика, прагматика, историја лингвистике. Проф. др Т. Ашић је ангажована на пројекту Министарства за науку Републике Србије (и на међународном пројекту Универзитета Париз 4 (шеф пројекта проф. др Франсис Корблен). Добитник је два међународна признања. Учествовала је на преко 40 међународних скупова и одржала више предавања по позиву на универзитетима у Француској, Швајцарској, Италији, Немачкој, Енглеској и Грчкој. До сада је објавила три књиге и 50 научних радова. Ево неких библиографских јединица проф. др Тијане Ашић:

1. Ašić T. i Stanojević V. (2012), On expressing habituality in French and English, *Zbornik Matice srpske za filologiju i lingvistiku*, LV/1 255-263, ISBN 0352-5724, UDK 80/81 (082) M 24

2. Stanojević i Ašić (2012), „O modalnim upotrebama kondicionala u francuskom i potencijala u srpskom jeziku», *Srpski jezik XVII*, str. 65-79. ISSN 0354 9252, COBIS 140692487 **M 24**
3. Ašić T, (2011) „Upotreba negacije prekida u prozi Vidosava Stevanovića“, *Zbornik 40. Naučnog Sastanka Slavista u Vukove Dane*, Filološki Fakultet Beograd, 131-143, 811-163.41'367 // 811-163.41'37. **M 14**
4. Ašić T, (2010). Les temps verbaux et les effets stylistiques - L'analyse de la structure temporelle du conte d'Alphonse Daudet "La chèvre de Monsieur Séguin», *Godišnjak Filozofskog fakulteta u Novom Sadu*, XXXV-3, Novi Sad, str. 179-188. (ISSN 0374-0730 / UDK 811.133.1'367.625 : 811.133.1'38:821.133.1-32 Daudet A.) – **M51**
5. Stanojević V & Ašić T, (2010) L'aspect perfectif en français et en serbe, *Interpréter les temps verbaux*, Peter Lang, Frankfurt, 107-129, ISBN 978-3-0343-0423-8, (tematski zbornik međunarodnog značaja, sa recenzijama međunarodnih eksperata), nema UDK, urednici: Nelly Flaux, Dejan Stošić, Co Vet; **M 14**
6. Ašić T. & Stanojević V. (2009), «Le futur, l'ordre temporel et les inférences contextuelles», *Zbornik sa međunarodne konferencije Entre sens et signification*, Harmattan, Paris, 19-32, ISBN : 978-2-296-09327-0, **M 14**
7. Ašić T, (2008). Dometi i ograničenja formalne analize nekih prošlih vremena u srpskom i u francuskom jeziku, *Srpski jezik*, 13/1-2, godina XIII, Beograd, 385-402 u koautorstvu sa V. Stanojevićem BN 811-163-41-366-582 / UDK 811.163.41'366.582:811.133.1'366.582) - **M24**
8. Ašić T (2007), O semantičkom odnosu predloških parova *devant-avant* i *derrière – après* u francuskom i osvrt na njihove ekvivalente u srpskom, *Srpski jezik 12/1-2*, Beograd, str. 125-137, , ISSN 0354-9259, u koautorstvu sa V. Stanojevićem, **M24**
9. Ašić T, (2007), "The Power of Prepositions: *Is He Sleeping Now or Usually?*", ed: Saussure L, Moeschler J, Puskas G: *Recent Advances in the Syntax and Semantics of Mood, Tense and Aspect, Trends in Linguistics*, Mouton De Gruyter, 95-110, ISBN-13, 978-90-420-2208-9, **M 14**

11. *Научна област дисертације*

Дисертација Тијане Крстић припада романистичким научним областима лексикологије и социолингвистике.

12. Научна област чланова комисије

Научне области проф. др Милоша Ковачивића су Савремени српски језик и Теоријске лингвистичке дисциплине, а проф. др Верана Станојевића Француски језик. Др М. Ковачевић је редовни професор на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу и на Филолошлом факултету у Београду. Он је руководилац докторских студија из језика на ФИЛУМ-у, и предавач на неколика предмета, између којих и на синтакси. До сада је објавио 17 књига (од којих је једна посвећена стилским фугурама) и више од двеста научних радова. Др В. Станојевић је ванредни професор на Филолошлом факултету у Београду. Објавио је три књиге и преко 40 научних радова, од чега преко десет и контрастивне лингвистике (србистика-романистика).

Закључак и предлог

На основу свега наведеног готово као нужан следи закључак да је тема *Француски језик као језик дипломатије од средњег века до краја XX века*, као врло захтевна, актуелна, значајна а довољно неистражена, подобна за обраду у докторској дисертацији. И кандидаткиња Тијана Крстић, већ самом тим што је завршила четврти семестар докторских студија из науке о језику и са објављеним релевантним радовима који је квалификују за израду докторске дисертације такође испуњава све услове да јој се одобри израда докторске дисертације. Због свега наведеног Наставно-научном већу Одсека за филологију Филолошко-уметничког факултета у Крагујевцу и Стручном већу за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Крагујевцу предлажемо да Тијани Крстић за израду докторске дисертације одобри тему *Француски језик као језик дипломатије од средњег века до краја XX века*.

Крагујевац, 28. 08. 2012.

КОМИСИЈА:

1. Др Тијана Ашић, ванредни професор (ментор)
Ужа научна област: *Теоријске лингвистичке дисциплине и Француски језик*
Филолошко-уметнички факултет у Крагујевцу

2. Др Веран Станојевић, ванредни професор
Ужа научна област: *Француски језик*
Филолошки факултет у Београду

3. Др Милош Ковачевић, редовни професор
Ужа научна област: *Теоријске лингвистичке дисциплине и Српски језик*
Филолошко-уметнички факултет у Крагујевцу